

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ
01033, м. Київ, вул. Жилианська, 14

Суб'єкт права на конституційне подання
74 народних депутатів України

Уповноважений за дорученням:
Уповноважений представник суб'єкта
конституційного подання за дорученням:

Народний депутат України
Дубінський Олександр Анатолійович
вул. Грушевського, 5, м. Київ, 01008
ел. пошта: dubinsky@rada.gov.ua
тел.: (044) 255-21-51

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини 3 статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 року № 2747-IV, в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» від 19.12.2019 року № 394-IX та відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України» від 20.05.1999 року № 679-XIV (із змінами та доповненнями), частин 6, 7 статті 137 Господарського процесуального кодексу України від 06.11.1991 року № 1798-XII (із змінами та доповненнями), частин 6, 7, 8 статті 150 Цивільного процесуального кодексу України від 18.03.2004 року № 1618-IV (із змінами та доповненнями), частини 5 статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 року № 4452-VI (із змінами та доповненнями)

З метою забезпечення конституційного порядку, необхідності дотримання принципу верховенства права, реального захисту судом особи, чії права порушені, керуючись статтями 147, 150, 152 Конституції України, статтями 7, 51, 52, 75, 84 Закону України «Про Конституційний Суд України», суб'єкт права на конституційне подання 74 народних депутатів України – звертається до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини 3 статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 року № 2747-IV, в редакції Закону України «Про внесення змін до

деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» від 19.12.2019 року № 394-IX та відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України» від 20.05.1999 року № 679-XIV (із змінами та доповненнями), частин 6, 7 статті 137 Господарського процесуального кодексу України від 06.11.1991 року № 1798-XII (із змінами та доповненнями), частин 6, 7, 8 статті 150 Цивільного процесуального кодексу України від 18.03.2004 року № 1618-IV (із змінами та доповненнями), частини 5 статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 року № 4452-VI (із змінами та доповненнями).

Конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити оспорювані положення Кодексу адміністративного судочинства України, Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Закону України «Про Національний банк України», Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності цих положень

Відповідно до положень пунктів 2, 4 частини 3 статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) *не допускається забезпечення позову шляхом:*

...

2) *зупинення рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та щодо здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, встановлення заборони або обов'язку вчиняти певні дії уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку;*

...

4) *зупинення рішень Національного банку України, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчиняти певні дії.*

19.12.2019 року Верховна Рада України ухвалила Закон України № 394-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» (Голос України від 28.12.2019 року - № 251), який набув чинності 29.12.2019 року, далі – Закон № 394-IX.

Вказаним Законом № 394-IX частину третю статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України доповнено пунктами 6 і 7 такого змісту:

не допускається забезпечення позову шляхом:

...

«б) зупинення рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, щодо встановлення державних регульованих цін (тарифів) на ринку електричної енергії та природного газу, затвердження методик (порядків) їх встановлення (формування, розрахунку);

7) зупинення рішення Конкурсної комісії з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, встановлення заборони Кабінету Міністрів України призначати на посаду члена (членів) Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг».

Внесені Законом № 394-IX зміни до статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України), що визначає види забезпечення позову, відповідно до яких частина третя доповнюється двома новими пунктами і передбачається, що не допускається забезпечення позову шляхом зупинення рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, щодо встановлення державних регульованих цін (тарифів) на ринку електричної енергії та природного газу, затвердження методик (порядків) їх встановлення (формування, розрахунку) та зупинення рішення Конкурсної комісії з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, встановлення заборони Кабінету Міністрів України призначати на посаду члена (членів) Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг».

Як відомо, забезпечення позову допускається у разі, якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися; або очевидними є ознаки протиправності рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень та порушення прав, свобод або інтересів особи, яка звернулася до суду, таким рішенням, дією або бездіяльністю (частина друга статті 150 КАС України).

Таким чином, доповнюючи частину третю статті 151 КАС України новими пунктами, законодавець тим самим створив умови, за наявності яких позивач не зможе ефективно поновити свої порушені чи оспорювані права та

інтереси, а виконання судового рішення може бути ускладнено або унеможливлено.

У зв'язку з цим, вважаємо, що оспорювані положення суперечать статтям 22 та 55 Конституції України, а також можуть призвести до порушення права на справедливий суд та ефективний засіб юридичного захисту, що передбачені статтями 6 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Разом з цим, згідно положень частин 6, 7 статті 137 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

«6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії.

7. Не допускається забезпечення позову у справах, відповідачем у яких є неплатоспроможний банк або Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, шляхом:

1) накладення арешту на майно або грошові суми, що належать відповідачу;

2) заборони відповідачу, його посадовим особам вчиняти певні дії.

Аналогічно частини 6, 7, 8 статті 150 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) передбачають, що:

«6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов'язку вчиняти певні дії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку.

7. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчиняти певні дії.

8. Не допускається забезпечення позову шляхом заборони відповідачу вчиняти певні дії за позовами власників або кредиторів неплатоспроможного банку до такого банку або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб».

Зазначена норма щодо неможливості судом вжити заходи забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчиняти певні дії окрім процесуальних кодексів, дублюється також у Законі України «Про Національний банк України» № 679-XIV від 20.05.1999 року (Голос України від 22.06.1999), а саме Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих

актів України щодо розбудови інституційної спроможності Національного банку України» від 18.06.2015 року № 541-VIII Закон України «Про Національний банк України» доповнено статтею 74, згідно другого речення абзацу другого якої передбачено, що *«забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчиняти певні дії не допускається».*

В свою чергу, Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (Голос України від 21.03.2012 — № 51), передбачено, що *«на майно, у тому числі кошти, Фонду не може бути накладений арешт, а також застосовані способи забезпечення позову»* (частина 5 статті 20 – вказаною нормою доповнено Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» згідно Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку» від 16.07.2015 року № 629-VIII).

Існування в КАС України, ГПК України, ЦПК України, Законі України «Про Національний банк України», Законі України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» положень, якими забороняється вжиття заходів забезпечення позову у справах щодо оскарження актів, дій (бездіяльності) Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та Національного банку України (пункти 2, 4 частини 3 статті 151 КАС України; частини 6, 7 статті 137 ГПК України; частини 6, 7, 8 ЦПК України; друге речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України»; частина п'ята статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб») **не спрямовані на захист особи, чії права порушені з боку суб'єкта владних повноважень та суперечать статтям 22 та 55 Конституції України.**

Конституція України, передбачивши, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову, заклала передумови для побудови системи державної влади за стандартами правової держави. Визнання принципу верховенства права і закріплення за Конституцією України статусу акту, який має найвищу юридичну силу, зумовлює необхідність побудови відповідної моделі стримувань і противаг, виходячи з необхідності дотримання принципу самостійності і рівності у здійсненні повноважень кожної з гілок влади.

Основний Закон України визначає, що права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави (частина друга статті 3). Оскільки норми Конституції України є нормами прямої дії, звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і

громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується (частина п'ята статті 8).

Відповідно до частин другої статті 55 Конституції України кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, посадових і службових осіб.

У Конституції України передбачено, що делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається (стаття 124).

Крім того, Конституція України в якості однієї з основних засад судочинства, визначила рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом (стаття 129). Необхідність слідування цьому конституційному принципу (засаді) унеможлиблює внесення змін до процесуального законодавства, якими окремим суб'єктам судочинства надавались би певні преференції. У даному випадку йдеться про законодавче позбавлення суду загального права зупиняти акти Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, Національного банку України та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Право на забезпечення позову не може бути обмежене, оскільки це вступає в суперечність із статтею 22 Конституції України, відповідно до якої при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (частина третя), статтею 55, яка гарантує звернення до суду з метою захисту своїх прав і свобод, з приписами статті 64 Конституції України, яка забороняє звужувати право на захист в суді, в іншому випадку відбувається як суттєве обмеження прав громадян на судовий захист, так і суттєве звуження суддівської дискреції.

Як відомо, однією з проблем в Україні є дуже низький показник виконання судових рішень. За умови невиконання рішення суду, право на суд не є гарантованим, а є примарним. Саме тому з метою гарантування реального виконання рішення суду за заявою сторін або з ініціативи суду під час судового розгляду можуть застосовуватися заходи для забезпечення позову і їх перелік не може звужуватися.

Зазначені оспорювані в даному поданні положення не спрямовані на захист особи, чиї права порушені з боку суб'єкта владних повноважень та суперечать статтям 22 та 55 Конституції України.

Конституційний Суд України у своєму рішенні від 19.10.2009 № 26-рп/2009 також звертав увагу, на те, що встановлена заборона судам здійснювати забезпечення позову унеможлиблює виконання рішень суду, прийнятих в окремих справах, що фактично означає неможливість реалізації особами права на судовий захист, гарантованого статтею 55

Конституції України. Згідно зі статтею 64 Основного Закону України право на судовий захист не може бути обмежене.

Відповідно до частини третьої статті 8 Основного Закону держави в Україні гарантується звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод безпосередньо на підставі Конституції України. Тому принцип верховенства права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність.

Згідно із статтею 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

З цього приводу Конституційний Суд України вказав, що державна влада здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову, які урівноважують одна одну системою стримувань і противаг (абзац 4 пункту 3 мотивувальної частини Рішення від 7 травня 2002 року № 8-рп/2002).

Поділ державної влади є структурною диференціацією трьох рівнозначних основних функцій держави: законодавчої, виконавчої, судової. Він відображає функціональну визначеність кожного з державних органів, передбачає не тільки розмежування їх повноважень, а й їх взаємодію, систему взаємних стримувань та противаг, які мають на меті забезпечення їх співробітництва як єдиної державної влади.

Принцип поділу державної влади набуває сенсу лише за тієї умови, коли всі органи державної влади діють у межах єдиного правового поля. Це означає, що органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Основним Законом України межах і відповідно до законів України (частина 2 статті 6 Конституції України). Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина 2 статті 19 Конституції України). Неухильне додержання органами законодавчої, виконавчої та судової влади Конституції та законів України забезпечує реалізацію принципу поділу влади і є запорукою їх єдності, важливою передумовою стабільності, підтримання громадського миру і злагоди в державі (абзац 4 підпункту 4.1 пункту 4 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 1 квітня 2008 року № 4-рп/2008).

Стаття 8 Конституції України передбачає, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

За юридичною позицією Конституційного Суду України верховенство права - це панування права в суспільстві; верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність, зокрема у закони, які за своїм змістом мають бути проникнуті передусім ідеями соціальної справедливості, свободи, рівності тощо; всі ці елементи права об'єднуються якістю, що відповідає ідеології справедливості, ідеї права, яка значною мірою дістала відображення в Конституції України; справедливість - одна з основних засад права, є вирішальною у визначенні його як регулятора суспільних відносин, одним із загальнонародських вимірів права; у сфері реалізації права справедливість проявляється, зокрема, у рівності всіх перед законом, цілях законодавця і засобах, що обираються для їх досягнення (підпункт 4.1 пункту 4 мотивувальної частини Рішення від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004).

Конституційний Суд України в абзаці другому пункту 4 мотивувальної частини Рішення від 11 жовтня 2005 року № 8-рп/2005 зазначив, що діяльність правотворчих і правозастосовних органів держави має здійснюватися за принципами справедливості, гуманізму, верховенства і прямої дії норм Конституції України, а повноваження - у встановлених Основним Законом України межах і відповідно до законів.

Конституційний Суд України у Рішенні від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010 вказав, що одним із елементів конституційного принципу верховенства права є принцип правової визначеності, у якому стверджується, що обмеження основних прав людини та громадянина і втілення цих обмежень на практиці допустиме лише за умови забезпечення передбачуваності застосування правових норм, встановлених такими обмеженнями; обмеження будь-якого права повинне базуватися на критеріях, які дадуть змогу особі відокремлювати правомірну поведінку від протиправної (абзац третій підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Неодмінним елементом принципу верховенства права є юридична визначеність, яка вимагає від законодавця чіткості, зрозумілості, однозначності правових норм, їх передбачуваності (прогнозованості) для забезпечення стабільного правового становища людини (абзац дев'ятий підпункту 4.3 пункту 4 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 27 лютого 2018 року N 1-р/2018).

Європейська Комісія «За демократію через право» (Венеційська Комісія) у Доповіді «Верховенство права», схваленій на її 86-му пленарному засіданні, яке відбулося 25 - 26 березня 2011 року, зазначила, що принцип юридичної визначеності як елемент верховенства права є істотно важливим для довіри до судової системи та верховенства права; він є істотно важливим також і для плідності бізнесової діяльності, з тим щоб генерувати розвиток та економічний поступ; для того, щоб досягти цієї довіри, держава має зробити текст закону легкодоступним; вона також зобов'язана дотримуватися законів, які запровадила,

і застосовувати їх у передбачуваний спосіб та з логічною послідовністю (пункти 41, 44); юридична визначеність вимагає, щоб юридичні норми були чіткими і точними та спрямованими на забезпечення того, щоб ситуації та правовідносини залишалися передбачуваними (пункт 46); парламентові не може бути дозволено зневажати основоположні права людини внаслідок ухвалення нечітких законів (пункт 47); юридична визначеність також означає, що держава загалом повинна дотримуватися взятих на себе певних зобов'язань, виконувати покладені на неї певні функції чи виголошені нею перед людьми певні обіцянки (поняття «легітимні очікування») (пункт 48).

Щодо невідкладності розгляду конституційного подання

Згідно з статтею 75 Закону України „Про Конституційний Суд України“ строк конституційного провадження не повинен перевищувати шість місяців, якщо інше не встановлено цим Законом (частина друга); строк конституційного провадження не може перевищувати один календарний місяць для справ щодо яких Сенат, Велика палата визнали конституційне провадження невідкладним (пункт 3 частини третьої).

Відповідно до § 47 Регламенту Конституційного Суду України питання про визнання конституційного провадження у справі невідкладним розглядається на засіданні Сенату, Великої палати одночасно з розглядом питання про форму конституційного провадження у справі за пропозицією Судді-доповідача у справі. На засіданні Сенату, Великої палати постановляється ухвала про визнання конституційного провадження у справі невідкладним.

Порушені у конституційному поданні питання мають особливе суспільне значення.

Оспорювані положення є кричущим проявом правового нігілізму з боку законодавчого органу та нехтуванням своїми конституційними обов'язками.

За таких обставин правова ситуація, потребує невідкладного реагування з боку Конституційного Суду України для подолання цього явища та відновлення верховенства Конституції України.

Відповідно, справа потребує розгляду у найкоротші строки, а тому конституційне провадження має бути визнано невідкладним.

На підставі вищевикладеного, керуючись статтями 147, 150, 152 Конституції України, статтями 7, 51, 52, 75, 84 Закону України «Про Конституційний Суд України», §47 Регламенту Конституційного Суду України,

ПРОСИМО СУД:

1. Відкрити конституційне провадження у справі за конституційним поданням.

2. Визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) окремі положення пунктів 2, 4, 6, 7 частини 3 статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 року № 2747-IV, в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» від 19.12.2019 року № 394-IX, положення другого речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України» від 20.05.1999 року № 679-XIV (із змінами та доповненнями), частин 6, 7 статті 137 Господарського процесуального кодексу України від 06.11.1991 року № 1798-XII (із змінами та доповненнями), частин 6, 7, 8 статті 150 Цивільного процесуального кодексу України від 18.03.2004 року № 1618-IV (із змінами та доповненнями), частини 5 статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 року № 4452-VI (із змінами та доповненнями), а саме:

- пункт 2 частини 3 статті 151 КАС України наступного змісту: *«зупинення рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та щодо здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, встановлення заборони або обов'язку вчиняти певні дії уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку»;*

- пункт 4 частини 3 статті 151 КАС України наступного змісту: *«зупинення рішень Національного банку України, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчиняти певні дії»;*

- пункт 6 частини 3 статті 151 КАС України наступного змісту: *«зупинення рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, щодо встановлення державних регульованих цін (тарифів) на ринку електричної енергії та природного газу, затвердження методик (порядків) їх встановлення (формування, розрахунку)»;*

- пункт 7 частини 3 статті 151 КАС України наступного змісту: *«зупинення рішення Конкурсної комісії з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, встановлення заборони Кабінету Міністрів України призначати на посаду члена (членів) Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»;*

- друге речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України» наступного змісту: *«забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення*

для Національного банку України заборони або обов'язку вчиняти певні дії не допускається»;

- частину шосту статті 137 Господарського процесуального кодексу України наступного змісту: «Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії»;

- частину сьому статті 137 Господарського процесуального кодексу України наступного змісту: «Не допускається забезпечення позову у справах, відповідачем у яких є неплатоспроможний банк або Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, шляхом: 1) накладення арешту на майно або грошові суми, що належать відповідачу; 2) заборони відповідачу, його посадовим особам вчиняти певні дії»;

- частину шосту статті 150 Цивільного процесуального кодексу України наступного змісту: «Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов'язку вчиняти певні дії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку»;

- частину сьому статті 150 Цивільного процесуального кодексу України наступного змісту: «Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчиняти певні дії»;

- частину восьму статті 150 Цивільного процесуального кодексу України наступного змісту: «Не допускається забезпечення позову шляхом заборони відповідачу вчиняти певні дії за позовами власників або кредиторів неплатоспроможного банку до такого банку або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

- частину п'яту статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» наступного змісту: «на майно, у тому числі кошти, Фонду не може бути накладений арешт, а також застосовані способи забезпечення позову».

3. Визнати конституційне провадження у справі за цим конституційним поданням невідкладним.

4. Залучити до участі в конституційному провадженні представника суб'єкта права на конституційне подання за дорученням:

Народного депутата:

Дубінського Олександра Анатолійовича (вул. Грушевського, 5, м. Київ, 01008; ел. пошта: dubinsky@rada.gov.ua)

Брати участь у конституційному провадженні за цим конституційним поданням доручаємо:

Народному депутату:
Дубінському Олександрю Анатолійовичу (вул. Грушевського, 5, м.
Київ, 01008; ел. пошта: dubinsky@rada.gov.ua)

Додатки:

1. Список підписів народних депутатів України (додаток до конституційного подання)
2. Конституція України (витяг)
3. Кодекс адміністративного судочинства України (витяг)
4. Закон України № 394-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг»
5. Закон України «Про Національний банк України» (витяг)
6. Господарський процесуальний кодекс України (витяг)
7. Цивільний процесуальний кодекс України (витяг)
8. Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (витяг)
9. Закон України «Про Конституційний Суд України» (витяг)
10. Рішення Конституційного Суду України від 19.10.2009 № 26-рп/2009
11. Рішення Конституційного Суду України від 7 травня 2002 року № 8-рп/2002
12. Рішення Конституційного Суду України від 1 квітня 2008 року № 4-рп/2008
13. Рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004
14. Рішення Конституційного Суду України від 11 жовтня 2005 року № 8-рп/2005
15. Рішення Конституційного Суду України від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010
16. Рішення Конституційного Суду України від 27 лютого 2018 року N 1-р/2018)

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини 3 статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 року № 2747-IV, в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» від 19.12.2019 року № 394-IX та відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України» від 20.05.1999 року № 679-XIV (із змінами та доповненнями), частин 6, 7 статті 137 Господарського процесуального кодексу України від 06.11.1991 року № 1798-XII (із змінами та доповненнями), частин 6, 7, 8 статті 150 Цивільного процесуального кодексу України від 18.03.2004 року № 1618-IV (із змінами та доповненнями), частини 5 статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 року № 4452-VI (із змінами та доповненнями)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
-------	-------------------------------	-------------------	--------

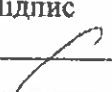
1	Дубінський Олександр Анатолійович	300	
2	Дуба Олександр Андрійович	297	
3	Дубинський Руслан І.	261	
4	Кобзарев А.В.	262	
5	Дубин С.В.	304	
6	Дубин С.В.	362	
7	Дубинський С.В.	90	
8	Мастушев О.Б.	292	
9	Кузнецов О.О.	311	
10	Дубинський Т.О.	290	
11	Боблях А.Р.	346	
12	Котик А.В.	44	
13	Замбурска-Семанюк О.М.	302	
14	Батенко М.І.	324	
15	Вондр В.В.	392	
16	Дубинський О.М.	267	
17	Шабанов С.	347	
18	Бончук В.М.	69 275	

19 Копальчук 390

19 (дев'ятьмадцять) підписів

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини 3 статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 року № 2747-IV, в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» від 19.12.2019 року № 394-IX та відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України» від 20.05.1999 року № 679-XIV (із змінами та доповненнями), частин 6, 7 статті 137 Господарського процесуального кодексу України від 06.11.1991 року № 1798-XII (із змінами та доповненнями), частин 6, 7, 8 статті 150 Цивільного процесуального кодексу України від 18.03.2004 року № 1618-IV (із змінами та доповненнями), частини 5 статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 року № 4452-VI (із змінами та доповненнями)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
19	Юршишин Стефан Ва	228	
20	Крисе Арчи іван	323	
21	Шимово Олексій Кирилович	206	
22	Колесніков Валерій Вікторович	585	
23	Вранський А.М.	344	
24	Медведько В.В.	242	
25	Марина Білинська	220	
26	Василенко Вероніка	231	
27	Молочко Євген	237	
28	Деркач Андрій Леонідович	360	
29	Ніколаєвська Анастасія Іванівна	180	
30	Чодаківська Тетяна Артемівна	388	
31	Таруца Сергій Олександрович	163	
32	Медведько Роман Олександрович	71	
33	Мезенцева М.В.	369	
34	Вікторенко О.В.	113	
35	Юршич Д.С.	249	
36	Левос Т.Б.	23	

18/вісімнадцять/літисів

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини 3 статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 року № 2747-IV, в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» від 19.12.2019 року № 394-IX та відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України» від 20.05.1999 року № 679-XIV (із змінами та доповненнями), частин 6, 7 статті 137 Господарського процесуального кодексу України від 06.11.1991 року № 1798-XII (із змінами та доповненнями), частин 6, 7, 8 статті 150 Цивільного процесуального кодексу України від 18.03.2004 року № 1618-IV (із змінами та доповненнями), частини 5 статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 року № 4452-VI (із змінами та доповненнями)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
37	Лобань О.О.	306	
38	Семівська А. К.	162	
39	Фестеренко К.О.	241	
40	Думкаренко А.М.	88	
41	Кучурська В.О.	372	
42	Кобалько О.І.	387	
43	Гамовський М.І.	226	
44	Гриценко Л.М.	242	
45	Бурданський М.А.	240	
46	Сверига Р.Р.	254	
47	Касань Г.О.	280	
48	Камельчик Ю.О.	325	
49	Саврохін А.К.	299	
50	Яцик Ю.Г.	285	
51	Балуха О.С.	374	
52	Бабурін В.В.	253	
53	Петренко С.О.	244	
54	Рудков В.А.	235	

18/вісімнадцять/підписів

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини 3 статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 року № 2747-IV, в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» від 19.12.2019 року № 394-IX та відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого статті 74 Закону України «Про Національний банк України» від 20.05.1999 року № 679-XIV (із змінами та доповненнями), частин 6, 7 статті 137 Господарського процесуального кодексу України від 06.11.1991 року № 1798-XII (із змінами та доповненнями), частин 6, 7, 8 статті 150 Цивільного процесуального кодексу України від 18.03.2004 року № 1618-IV (із змінами та доповненнями), частини 5 статті 20 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» від 23.02.2012 року № 4452-VI (із змінами та доповненнями)

*І. Данишчуба
10.02.2020р.*

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
-------	-------------------------------	-------------------	--------

55	Марусяк С. Р.	51	
56	Поліков Н. К.	407	
57	Мельниченко А. О.	349	
58	Кучацький О. О.	370	
59	Струнович В. О.	39	
60	Андришківська З. М.	293	
61	Віксайчук О. В.	355	
62	Стерняк З. О.	270 ⁴⁵	
63	Гришко С. Д.	110	
64	Лабда М. М.	246	
65	Степаненко А. О.	425	
66	Леонів А. А.	336	
67	Шевченко Є. В.	282	
68	Мран С. А.	24	
69	Умшніна Ю. М.	246 ⁴⁵	
70	Будиевська А. Р.	327	
71	Копанчук О. А.	390	

*Сергій Ігорович Марусяк
Андрій Сергійович Поліков*

*Володимир Іванович Мельниченко
Олександр Іванович Кучацький*

повтор

72. Ковалів В. В. 298
73. Мельниченко П. В. 287
74. Ковальчук О. В. 1353/
19/векткардчятв/підписів